

ROCA DELS ARCS Lleida (6b 210m)

Primera:

J.Giné, F.Campomanes i L.Melgosa (març de 1978)

Material:

10 cintes exprés, joc de tascons i/o friends

La Lleida fou la segona via oberta a la Roca dels Arcs després de la [Tàrrega](#) i la primera que s'atreví amb el pany central de la Paret. Escalada de tall clàssic, cerca el traçat més lògic en un ambient vertical, trobant els punts dèbils i oferint-nos trams de gran bellesa, com l'aèria diagonal de la segona tirada o la magnífica, per agraïda, fissura del quart llarg. La via resta semi-equipada i ens aniran molt bé un joc de tascons o friends més aviat mitjans per completar l'equipament.

- Via: Lleida
- Zona: Vilanova de Meià – Roca dels Arcs
- Dificultat: 6b (MD-)
- Dificultat obligada: V/Ae
- Llargària: 210 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via semi-equipada amb claus i parabolts. Reunions equipades per rapelar
- Material: 10 cintes exprés, joc de tascons i/o friends (números petits/mitjans)
- Orientació: Sud
- Valoració: ****

Aproximació:

Aparquem un cop passat el pont. Hem de baixar cap al riu i creuar-lo. Un cop a la vessant contrària prendrem un corriol força marcat que va avançant per sota la paret. Un cop tinguem la via localitzada prenem un corriol que puja cap a la paret. Va bé prendre com a referència un sostre triangular que queda a la perpendicular de l'inici de la via.

L1(IV+)

Ens enfilem per un característic diedre que marxa en diagonal; hi trobarem una fissura fàcil d'amanir. Marxem cap a la dreta per la placa (clau visible) i seguim recte amunt fins una vira; trobarem la reunió a la dreta. 20 metres, 3 claus.

L2(V)

Tenim un pas potent només sortir de la reunió per enfilem-nos al mur, que anem travessant en tendència a l'esquerra. A mig llarg trobarem la típica panxeta de Vilanova, atlètica i amb bona ganda. Un cop superada continuem flanquejant sense guanyar alçada fins la reunió, sota una savina. 40 metres, 3 claus i 3 parabolts.

L3(V+)

Sortim de la reunió i ens situem sota un sostret, protegit per un clau. Per superar-lo hem de bloquejar i pujar peus (bona presa si es busca una mica). Continuem per terreny vertical i amb bon ambient, que podrem anar protegint adequadament aprofitant les fissures que ofereix la placa. Fem la reunió a una còmoda lleixa. 30 metres, 4 claus i un parabolts.

L4(6b)

Sortim cap a l'esquerra i enfilem una placa lleugerament desplomada. La presa és bona i la progressió atlètica fins la tercera expansió (aquest tram és possible fer-lo en artificial). Continuem cap a l'esquerra fins una savina i encarem el segon tram del llarg, on haurem de guanyar una preciosa fissura molt fàcil d'equipar i divertida d'escalar. Quan un sostre ens barra el pas marxem a l'esquerra on fem la reunió. 40 metres, 3 parabolts i 2 claus.

L5(IV+)

Enfilem una xemeneia que de seguida podem escalar en tècnica de diedre. Continuem recte i superem uns blocs per sortir a una placa tombada que anem escalant en tendència a l'esquerra fins atènyer la reunió. 40 metres, escalada neta.

L6(IV)

Sortim recte amunt per terreny fissurat i continuem per terreny indefinit, cercant sempre el més fàcil i parant compte amb la roca, trencada en algun punt, fins arribar a un replà on podem fer reunió aprofitant una bona alzina. 40 metres, tirada neta.

Descens:

Marxem cap a la dreta i superem uns ressalts per sortir de la paret. Marxem aleshores cap a l'esquerra (fites) a buscar el coll que ens permet arribar al peu de via i desfer el camí.

El que més m'ha agradat:

- Via variada i amb bon ambient.
- Fantàstica fissura del quart llarg, on xalarem posant-hi el que vulguem.
- Lliçó de traçat clàssic, cercant la debilitat d'una paret imponent.

El que no m'ha agradat tant:

- El fet que la creuïn altres vies més modernes la fa perdedora en algun punt si no estem atents al traçat.